

[Victor Pürschel.]

sige, at da jeg kom ind i Rigsdagen, var det Skik, at Finansministeren forelagde Statslaansforslag med Krav om at faa dem gennemført samme Dag. Vi kom saa til at staa over for et Tilfælde, hvor det senere fra alle Sider erkendtes, at Statslaan, der var optaget — jeg var saa heldig, at jeg nægtede at stemme derfor —, ikke var optaget paa saa gunstige Vilkaar, som man kunde have faaet fra anden Side. Fra det Øjeblik gjorde jeg mig til energisk Talsmand for, at Statslaansforslag altid skulde forelægges for Rigsdagen den ene Dag og først gennemføres den følgende Dag. Man opnaaede derved, at Laanebetingelserne kom til at foreligge for Offentligheden, saaledes at der var Mulighed for fra interesserede Kredses Side at gøre opmærksom paa, at disse Betingelser ikke var saa gunstige, som man kunde have opnaaet. Allerede dette, at man vidste, at saaledes var det, gav ganske naturligt en betydelig Garanti for, at man virkelig opnaaede de bedst mulige Laanebetingelser. Derfor er det af stor Vigtighed for Statens hele Laaneverksamhed, at Optagelsen af Statslaan foregaar i Offentlighedens Lys. Enhver Forringelse af denne Kontrol udsætter efter min Opfattelse Staten for at komme til at betale mere for Laanene, end det er nødvendigt i en given Situation, og derfor er jeg for mit Vedkommende betænkelig ved en Bemyndigelse som den, der her gives Finansministeren.

Endelig vil jeg med Hensyn til Statslaansbeviser sige, at den Mand, der har Æren for, at Danmark kom ind paa dette, saa vidt jeg ved, er den nu afdøde Børskommissær Schovelin, som gjorde sig til Talsmand for disse Statslaansbeviser ud fra den Betragtning, at de Penge, som Staten fandt det nødvendigt saaledes at tilvejebringe hurtigt af Hensyn til sin Kassebeholdning, skulde tilvejebringes paa en saadan Maade, at der var fuld Kontrol dermed fra Offentlighedens Side. Det var det, der var Grunden til, at man skulde have disse Statslaansbeviser, og Tanken dermed var, at man vilde begrænse det fra Rigsdagens Side ganske ukontrollerede Overtræk i Nationalbanken, som Finansministeren i Aarenes Løb var kommet ind paa, til en rimelig Størrelse, og vi, der i sin Tid gik ind for, at disse Statsgældsbeviser blev indført, beklager, at dette Formaal aldeles ikke er naaet, idet tværtimod Overtrækket i Nationalbanken til Tider er naaet op paa meget betydelige Beløb i Strid med det, der var Formaalet med Indførelsen af denne

Adgang for Staten til at udstede disse Beviser.

Derfor vil jeg gerne ved denne Lejlighed udtale Haabet om, at den udvidede Bemyndigelse, der her er givet Finansministeren, fra hans Side vil blive ledsaget af et Tilsagn om, at disse Overtræk i Nationalbanken fremtidig vil blive begrænset det stærkest mulige, saaledes at man naar hele den offentlige Kontrol med Statens Pengevæsen, som det har været Grundlovens Hensigt at indføre her i Landet, og som jo er af saa stor Værdi for et demokratisk Styre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det er det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der har foranlediget, at jeg har ønsket at gøre en enkelt Bemærkning.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde være Garant for Kapitalen. Jeg tror nu heller ikke, den vilde sætte saa forfærdelig stor Pris paa, om det ærede Medlem vilde være det, men det skal jeg nu se bort fra. Det ærede Medlem maa jo have misforstaaet Situationen. Det, det drejer sig om her, er at nedsætte Renten af nogle Laan. Det vil det ærede Medlem ikke være med til. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem enten vil beholde den højere Rente, vi har, eller ogsaa vil skaffe Pengene ved en Skatteudskrivning, og saa maa vi spørge det ærede Medlem, hvor han saa vil lægge disse Skatter. Det kan dog vel ikke være det ærede Medlems Mening, som han udtalte før, at naar man tager et Statslaan, giver man de rige Renter og lader de fattige betale Skatterne, for hvis det ærede Medlem slaar efter i vore Skattelove, saa tror jeg dog, han vil indrømme, selv om jeg skal tilstaa, at Skatterne virker haardt ogsaa nedadtil, at det kan ikke paastaas, at de Mennesker, der tjener mange Penge, her i Landet ikke betaler Skat; det skal man nu alligevel være Medlem af Retsforbundet for at kunne faa sig selv til at sige i en alvorlig Diskussion.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet, for Venstre, for det radikale Parti og for det kommunistiske Parti for den velvillige Tilslutning, de har givet til Forslaget.

Forslagets Formaal er jo at søge tilvejebragt de for Staten og for første Paragrafs Vedkommende for Kommunerne billigst mulige Laan.